

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

În an 180 Lei
 pe jumătate 90 Lei
 în America pe an 3 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Târnava-mică
 Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Când pleacă recruții.

Ar trebui să-și bată cineva capul și cu lucrul acesta, căci altfel satele noastre pot avea mari pierderi sufletești. —

Se apropie ziua și mamele o știu mai bine, când flăcăii noștri de prin sate, cari au fost aflați buni pentru oștire, trebuie să plece la datorie. Azi-năune pleacă „răgutele“, cum pleacă șamna berzele spre țări mai călduroase.

Cu săptămâni înainte se fac pregătiri pe sate pentru ziua plecării. La crîșme și în șezători nu se vorbește altceva decât despre isprăvile celor cari pleacă, pentru că se cade să-și arete coajia care's feciori odată.

Așa se face pe la noi. Dar asta nu-i bine așa. Când pleci la drum greu, te cuprind griji și temeri, și de groaza lor te rogi lui Dumnezeu, să te ferească de rele și de primejdii.

Feciorii noștri la drum greu pleacă, căci grea este slujba de ostaș, o știm bine. Grea de tot și împreună cu multe primejdii pentru flăcăii dela sate, cari sunt neumblați prin lume.

Și cum se pregătesc ei la acest drum greu? Cu chefuri, cu petreceri și cu câte-o bravură nesărată, de bagă în groază satul întreg. Și nime nu se gândeste să-i adune pe toți cari sunt asentați, să le spună o vorbă bună, să le deie o povață pentru lumea necunoscută dela orașe în care pleacă.

În țările din Apus se face anume o sf. liturghie pentru flăcăii cari părăsesc satul și merg la oștire, iar ei, recruții, se spovedesc și se cuminecă. Ziua plecării lor este o adevărată zi de sărbătoare a satului întreg și această sărbătoare începe la sf. biserică. Biserica este mama care-i petrece până'n capul satului și tot ea le poartă de grije și la trupa unde își fac serviciul.

La noi, durere, această sărbătoare începe la orișmä și feciorii noștri pleacă, amețiți de duhul puturos al vinarsului, tot în răcnete și în chiuituri până ce ajung la trupă, unde li-se face apoi o primire după cum se cade unor oameni cu capul plin.

Oricine poate vedea că lucrul acesta nu ne slujește spre cinste. Trebuie făcut ceva pentru acești băeți. Să nu-i lăsăm să plece la armată ca copiii nișmanului. Cei puși în fruntea satelor preoții, primarii, învățătorii, împreună

cu părinții ar fi de dorit să pregătească altfel plecarea recruților din comune. Ei ar trebui să plece întăriți de sfaturi bune, de povețe, de mângâierile credinței și ale bisericii, iar nu de stricăciunea rachiului. Ei, pe lângă desagi de merinde din casa părintească, ar trebui să ducă și destulă hrană sufletească pentru timpul militariei, căci altfel colo peste doi trei ani, când se reîntorc, aduc în sat apucături nouă, necunoscute, cari îi schimbă și pe ei și tulbură și mințile celor rămași acasă și dau de lucru și de gândit celor din fruntea satului. De câteori n'au adus feciorii sosiți din armată credinți rătăcite, ură în potriua religiei, a crucii și a altor învățături sfinte, moștenite din părinți. Pocăiții și Nazarenii umblă cu mare zor să prindă în mreja lor pe câte un fecior dela armată.

Știu ei bine, că cel prins în mrejele rătăcirii, când sosește acasă, se face și el predicator și dușman al bisericii și al datinelor străbune.

Se înțelegem dar bine, ce înseamnă a ne face datorințele de părinți, de frați și de rudeni, față de flăcăii înrolați și să nu-i lăsăm numai așa de capul lor, că sunt copii încă, și ispitele rele, amăgindu-i, pot foarte ușor să le piardă și sufletele și trupurile, în vâltoarea orașelor și a cazarmei.

Mare adunare în contra fumatului. Patima fumatului astăzi este lăptă în lumea întreagă. Și stricăciunile pe cari le pricinuește tutunul sănătății fumătorilor sunt foarte mari. Chiar pentru aceea dușmanii fumatului vreau, ca în primăvara aceasta, prin luna Mai, să țină la Praga o mare adunare, în care se va vorbi numai despre relele cari le pricinuește tutunul.

Cu acest prilej se va face la Praga și o mare expoziție de chipuri, cari vor înfățișa pe fumătorii îmbolnăviți din cauza fumatului.

Pești cu chip de om. Un locuitor din Olanda spune, că a văzut cu ochii săi în apa mării niște pești uriași, cari aveau capul acoperit cu păr și seamănă mult cu oamenii, până la brău având chip de om, iar în loc de picioare o coadă mare de pește. Femeiștele au și săni la piept și sunt foarte greu de prins. Spune olandezul, că si carnea acestor pești e bună de mâncat și la Mombassei se vinde cu kilogramul.

Monument pentru eroii îngropați la Valea lungă.

Apel.

Intr'o zi tristă și mohorită de iarnă, din anul 1916 (a treia zi de Crăciun, stii vechiu), un tren lung încărcat cu prizonieri venea de peste Carpați și mergea către Apus, spre țara lui Wilhelm cutropitorul. Prizonierii erau dintre eroii cari s'au războit pe valea Prahovei și la Argeș, punându-și piepturile în calea năvălitorilor. În ceața iernii, în gerul umed și apăsător, s'a întâmplat însă, aici, aproape de noi, o sgu-duitoare nenorocire. Trenul cu prizonieri a suferit un accident, s'a răsturnat, și 32 bravi soldați români au rămas morți pe loc, fără prohod și fără o lumânare la căpătâi. N'au avut parte să fie plânși nici măcar de tunuri și de mitraliere, cum era soarta eroilor atunci.

Ei au fost îngropați lângă stația Valea lungă (Hususău), aproape de Blaj, și n'au încă un semn neperitor, un monument, care să arete cu vrednicie locul morții lor sfâșietoare. Au însă și ei dreptul, măcar la un semn de pomenire, căci prin grozăvia ei, moartea lor a fost asemenea morții martirilor. Sunt și ei morții noștri ai tuturor, cari ne bucurăm azi de roadele martiriului lor.

Se cuvine deci să le ridicăm cât mai curând piatra de pomenire mult așteptată. În scopul acesta, împreună cu câțiva prietini am pornit încă mai demult o listă de subscripție, pe care o punem azi în văzul tuturor Românilor de inimă, de aproape și de departe, și ti rugăm să contribuiască la monumentul eroilor îngropați la Valea lungă, care nu poate să mai întârzie. Pomenirea celor 32 de eroi martiri ne chiamă cu glasuri stinse, să nu-i dăm uitării!

*În numele comitetului de inițiativă
 Blaj, la 15 Ianuar 1927.*

Dr. Ioan Bianu, Septimiu Băcilă,
 avocat, fost primpretor în Hususău funcționar C. F. R.

Sumele subscribe până acum

Dr. Ioan Bianu, Blaj	Lei 500.—
Băcilă Septimiu	„ 200.—
Aurel Trifan, croitor	„ 200.—
Dr. Traian Denghel, primpretor	„ 100.—
Dr. Alexandru Măcelar, medic	„ 100.—
Victor Moldovan, stud.	„ 100.—

Suma Lei 1200.—

Contribuirile sunt a se trimite la adresa d-lui Dr. Ioan Bianu avocat în Blaj, care le va chita în gazeta noastră.

Apostolul Duminecii.

Duminecaui Zaheln, sa a XXXIII-a
după Rusali (30 Ianuarie. 1927) I
Timotei 4, 9-15

»Fiule Timotei, adevărat e cuvântul
și de toată primirea vrednic».

Pentruca să înțelegem cuvintele acestea,
trebuie să citim și cele spuse mai înainte
de sf. Pavel. În stihul de mai înainte ne
spune: »Pentruca grija trupească puțin fo-
losește: iar evlavia spre toate este de
folos, având făgăduința vieții celei de acum
și a celei viitoare». În stihul dintâi din
apostolul de astăzi așadară marele apostol
al neamurilor întărește din non ceea ce a
spus mai înainte, că adevărat evlavia spre
toate este de folos, dar mai ales pentru
viața viitoare; acest lucru este adevărat și
vrednic de toată primirea ca să fie adevărat
primit de către toți. Și apoi continuă:

»Căci pentru aceasta ne și ostenim și
suntem ocăriți, pentruca ne-am pus nădejdea
în Dumnezeu cel viu, carele este Mântui-
torul tuturor oamenilor, mai ales al celor
credincioși».

Da, fiindcă evlavia este spre toate de
folos, fiindcă dacă păstrăm evlavia, suntem
siguri de viața de acum și de cea viitoare,
noi apostolii, Petru și eu și ceilalți zece
apostoli, ne ostenim și călătorim din oraș
în oraș, și propovăduim această evlavie.
Oamenii însă nu ne primesc bine pretutin-
denea, ci în cele mai multe părți ne ocă-
resc. Dar nouă nu ne pasă, pentruca ne-am
pus nădejdea în Dumnezeu cel viu, carele
este Mântuitorul tuturor oamenilor. Dacă
însă Dumnezeu vrea să mântuiască pe toți

oamenii, abunăseama că mai bucuos îi
mântuiește pe cei credincioși.

»Vestește acestea și le învață»

Toate acestea, pe cari ți-le-am spus
despre evlavie, nu-ți sună numai ție, ci
tuturor credincioșilor fără deosebire. Chiar
de aceea vestește-le tuturor și le învață.

»Tinerețele tale nimeni să nu le
desprețuiască, ci fii pildă credin-
cioșilor cu viața, cu dragostea cu
credința, cu curăția».

În vremea aceasta sfântul Timotei
era cam de 35—37 ani, și era deja epis-
cop, așadară foarte tiner. Dar aceasta n'are
a face. Dacă el era de fapt evlavios, ni-
meni nu-l putea desprețui pentru tinerețele
sale. Chiar de aceea îi da apostolul statul,
să fie pildă credincioșilor săi întru toate:
cu cuvântul, vorbind numai ceea ce se
cuvine, cu viața, trăind dupăcum se cade
unui episcop, cu dragostea, iubind pe
toți credincioșii săi pe o formă, cu cre-
dința, având credință în toate cele desco-
perite de Dumnezeu, cu curăția, fiind curat
și nevinovat ca un mieluşel.

»Pânăce voi veni, păzește cetirea
și mângâierea, și învățătura»

Nu înceta însă a fi pilda credincioșilor
tăi, Fiule Timotei, și prin aceea, că vei
continua cu cetirea sfintei Scripturi. Așa
era adevărat obiceiul la creștinii cei vechi, că
la adunările credincioșilor, cum ar fi bi-
serica la noi, se citea câte o parte din
Vechiul și din Noul Testament. Citirea
nu o făcea episcopul, el numai îl supraveghea
pe cetitor. După citirea din Sfânta Scrip-
tură urma o tâlcuire a celor cetite. Tâlcui-
rea aceasta o numește sf. Pavel mângâiere
și învățatură.

»Nu-ți uita de darul, ce este
întru tine, care s'a dat ție prin
prorocie cu punerea mânilor preo-
țimii».

Timoteiu a fost așezat de către apo-
stolul Pavel într'un post foarte greu, episcop
la Efez, unde încă de pe atunci ince-

puseră a se lăși învățături greșite.
stolul Pavel îl provoacă pe iubitorul
învățăcel, să nu desnădăjduiască, ci să
încredere în darul de episcop, carele
întru el și care i-s'a dat prin punerea
lor, adevărat prin sfântul sacrament al
toniei.

Mai este însă aici un cuvânt
greu de înțeles: »prin prorocie». În-
trebue să se înțeleagă aceasta? Iată
Când i-a pus sfântul Pavel pe Timotei
episcop al Efesului, toți credincioșii
adunați la un loc. Sfântul Pavel era
cunjurat de presbiteri, adevărat de bătrânii
poporului. Atunci sfântul Pavel le spuse
că el nu poate sta mai mult la Efes
trebuie să propovăduiască evanghelia în
alte părți. Trebuie să puie deci pe cineva
episcop și locțiitor al său. Toți presbiterii
se sculară atunci și spuseră că în Efes
numai Timoteiu poate fi episcop, pentru
este cel mai cucernic, și așa i-s'a și profe-
tizat. Atunci îl încunjurară toți pe Timoteiu
puseră mâinile pe el, prin ceea ce-l recomen-
dă cură de episcop al lor, iar sfântul Pavel
hirotoni întru episcop.

Așadară stihul acesta așa trebuie înțeles.
Nu-ți fie frică de nimic, aibi încredere în
credința în darul tău de episcop, care ție
dat prin punerea mânilor mele, la sfântul
tuturor presbiterilor din Efes, cari spun
că ție ți-s'a prorocit să fii episcop al
Efesului.

»Acestea să le gândești, întru
acestea fii, ca înaintarea ta să
cunoscută la toți»

Totdeauna acestea să le ai în
ochilor tăi, dar nu numai atâta, ci în
acestea să trăiești, ca astfel înaintarea
în credință să fie cunoscută la toți creștinii
cioșii, și ei să te cinstească și iubească
mai mult.

* * *

Ceeace a fost Timoteiu pentru Efes
aceea este preotul pentru parohia sa.

Cu câte greutate n'au să se lu-

Foiața „UNIRII POPORULUI“.

MAMA.

Erau trei, sărmanii doi copii și-o mamă,
și pâne!... un singur codru 'ntro maramă;
Mama 'l frânse 'n două și dete pe rând
La fieștecare câte o părțica.

— »Mamă! atunci copii ziseră plângând:
Țte ce-ți rămâne?» — »Voi!» — răspunse ea.
Depărățianu.

Fata chivernisitoare.

Niște pețitori să duseră la o fată. După ce
s'au dat în vorbă cu părinții ei, cam la ce au
venit, fata... hai, începe a se îngriji de ale
mâncării; se duse, nu știu unde, și veni de
grabă cu vre-o câteva căpățini de varză mu-
rată. Să puse la vatră, aprinse focul, mai șterse
niște oale și pe urmă începu a curăți căpă-
ținile celea, alegând numai miezul verzei, și,
după ce o tocă bine, mai puse și câteva bucăți
de carne de porc, umplu oala bine și o puse
la foc. După ce isprăvi, fata luă varza care
mai rămăsese și o aruncă afară... da pețitorii
trăgeau numai cu coada ochiului.

— »Fată hai!», zise atunci un pețitor,
»d'apoi de ce ai lăpădat varza, care mai ră-
măsese, că doar era bună și aceea?»

— »Ei, d'apoi mai este în cadă», răspunse
fata.

— »Haideti d'aici!» își șoptiră pețitorii...
»asta nu-i de noi!».

Să duseră l'altă fată. După una alta, să
înțaleseră ș'aici. Fata, aduse și asta, cum se
întâmplase, iar niște varză, o tocă bine și o
puse cu carne la foc; dar din toată varza nu
alesse nimica rău, ca să arunce afară. Cum
toca ea colo, pe masă, când se întâmplă, să
cadă vre-o bucățică de varză pe jos, ea n'o
lăsa de loc; o lua binișor, o spăla și o punea
în oală.

— »D'apoi aceia, care cade, de ce o mai
iei, draguță, că doar nu-i săracie d'o bucățică
de varză și-ți fi mai având cred vre-o leacă,
în bute!» zise un pețitor.

— »Avem mai multe, nu-i vorba», răspunse
fata, dar... sunt mai multe zile decât varză!».

— »Ia, asta-i fată chivernisitoare, ziseră
pețitorii între ei, asta-i de noi!!!... și... n'o
mai lăsară.

Țiganul și Ursul.

Un român avea împrejurul casei o grădină
mare în care semănase cucuruz. Un urs din
codrii vecini, se învățase la cucuruz verde și
venea mai în fiecare noapte în grădina româ-
nului și îi strica porumbul, astfel că bietul
român se luase de gânduri. Să-l pândescă cu

pușca sau cu ciomagul, îi era frică; ce să
făcea? El avea de cumătru un țigan din sat, care
în toate zilele era în casa lui. Se gândi el
pună pe țigan să pândescă ursul. Așa, în
zi, zise țiganului:

— »Măi cumetre! Știi ce? Vecinul
are un junc negru și în toate nopțile îmi
grădina; mă gândesc... ca să-l omor eu, și
dă în judecată și mă pune să jur și mă
de i-l plătesc. Eu zic, să-l omori tu, căci
bănuește și apoi eu pot să jur că nu l-am
morit eu și astfel scapă grădina».

Țiganul bucuos, zise cumătrului său
— »Las'pe mine, cumetrașule, mânca-
burta lui, că numai o moacă să-i trântesc
slava tatălui și te curăț eu de el».

Așa se înțeleseră. Seara veni țiganul
băzdoagă bună, iar românul îl așeză la
la spărtura gardului, pe unde venea ursul.
Țiganul se pregăti bine și când ursul băgă
pe spărtură, țiganul... poc! trânti una,
două, așa de țepene încât omori ursul,
cazu alături. După aceea veni la român
și spuse: »Hai! cumetrașule! Că te-am curățat
de negri!» Românul încredințându-se de
văr, se puse pe chef cu țiganul până în
ziua. Atunci zise țiganului că tot el să
mâna pe junc și să-l ducă mai departe de
dina lui, fiindcă el are să jure că nici
n'a pus pe junc. Așa se înțeleseră. Se
lumină binișor. Se duse țiganul la junc să-l

Cum stă lumea și țara?

Știri politice.

Parlamentul s'a deschis, Joi, în 20 Ianuarie, după o vacanță de aproape o lună de zile. Guvernul a anunțat o mulțime de legi pe cari ar avea de gând să le voteze în noua sesiune a Parlamentului.

Dacă se va ajunge la o înțelegere între partide, atunci multe lucruri bune s'ar putea face împreună pentru binele țării și al poporului. Se tot vorbește și se scrie prin cele gazete, că se plănuiește o înțelegere între guvernul Averescan și între național-țărăniști. Dacă generalul Averescu vrea s'o rupă cu adevărat cu politica trecutului, atunci va găsi ascultare și înțelegere, dacă vrea însă să incurce numai lucrurile și să învrăjbească oamenii, atunci toate vor fi înzădar!

Viața politică se va limpezi în scurtă vreme. Așa cred aproape toți cei mai adânc cunoscători în ale politicii noastre.

La Chișinău, în Basarabia, se face *nouă alegere pentru un scaun de senator*, în locul rabinului Tîrelsohn care s'a mântuit de sanatoria românească și a fost silit să se retragă dintr'o pricină politică avută în senat cu un membru al guvernului.

Alegerea de senator se va face în luna asta. Liberalii vreau să pună candidatura dlui Ion Th. Florescu, fost ministru de justiție în guvernul dlui Brătianu.

Național-țărăniștii au hotărât candidatura fruntașului luptător basarabean *Pantelimon Halippa*. Guvernul nu-și pune candidat, căci n'are sorți de izbândă, decât singurul candidat partidului Na-

țional-țărănesc, care este iubit în întreagă Basarabia și este cunoscut ca unul dintre cei mai vajnici apărători ai ei.

Di *Nicolae Titulescu*, fruntașul nostru bărbat politic, a fost ales vicepreședinte al Academiei diplomatice din Paris. Academia diplomatică e școala cea mai înaltă, unde învață bărbații de stat meșteșugul politicii. Mare cinste s'a făcut și României și dlui Titulescu, alegându-l vicepreședinte al acestei adunări de oameni însemnați! Ceilalți vicepreședinți sunt:

Lordul Balfour, fost primministru al Angliei și domnii Adaci, ministrul Japoniei la Paris și Paul Hymans, fost primministru al Belgiei.

Di Nicolae Titulescu este un foarte isteț bărbat de stat și un strălucit vorbitor care numai cinste face României pretutindeni unde este trimis să ne apere drepturile și cauzele țării noastre față de dușmanii cari ne ponegresc în fața străinătății și prin gazete.

Di Titulescu este o mândrie a noastră! Cinstea, care i-s'a făcut este și cinstea țării al cărei fiu este. Dumnezeu să ni-l țină cu bine și sănătate!

Bolșevicii nu s'astâmpără!

În săptămâna trecută s'a vestit din Chișinău, că trupele bolșevice dela Nistru au atacat pe grănicerii români de lângă Bugaz, în apropiere de Cetatea Albă. Noaptea, către orele 10, o bandă de soldați bolșevici, înarmați cu puști mitraliere și granate, au trecut pe malul românesc. Banda de bolșevici a trecut Nistrul sau marea pe furiș și coborîndu-se pe malul românesc, a atacat pe grănicerii români dela postul „Regele Carol” din Bugaz.

Bolșevicii au început un foc viu cu arme mitraliere și au aruncat numeroase granate, voind să aprindă postul. Dar grănicerii români, primind ajutor și dela posturile din apropiere, au isbutit să alunge banda de bolșevici, silindu-o să se retragă peste Nistru. În timpul luptelor dintre grănicerii români și bolșevici — a fost împușcat un caporal român și câțiva bolșevici.

Autoritățile noastre militare au pornit cercetări, să găsească care a fost pricina, că bolșevicii au putut trece pe malul românesc, doar se vor găsi inovații. Acum la Nistru e liniște și pace, ca și când nu s'ar fi întâmplat nimic. De amândouă părțile Nistrului însă veghiaza grănicerii cu arma la picior, gata să răspundă însă la minut, dacă nu s'astâmpără bolșevicii!

S'a scufundat un vapor românesc!

Vaporul „Vasile Lupu” fiind în drum spre Brăila și-a pierdut helicea și a înbeput să se scufunde în dreptul ținutului Isacceei. Vaporul ducea cu sine 200 de călători cari toți erau amenințați să se prăpădească cu corabie cu tot.

preoții noștri astăzi! Credincioșii nu mai ant cei dinainte de războiu, sunt cu mult ai slabi în credință și mai ușor de câștigat pentru străine învățături. Bisericele ant pe aiurea goale, abia pe la sărbători acă se mai umplu. Căsătoriile sunt mai puțin curate, aproape pretutindenea au ceput soții să se și despărtească, și apoi să trăiască în nelegiuiri. Lupii îmbrăcați în lele de oaie sunt tot mai îndrăzneți, ei ar peste garduri, ori cât s'ar apăra de păstorul. Statul face continue greutăți bisericii unite, cât prin făgăduințe, cât prin detragerea ajutorului ce se cuvine creștinului. Greutățile traiului și nevoile dinice sunt tot mai grele, așa că astăzi este adevărată jertfa a fi preot.

Și dacă preoții noștri cu toate acestea nu desnădăduiesc, dacă ară și grapă într'una în ogorul Damnului, dacă seamănă cuvântul mântuirii fără întrerupere, dacă nu-i înspăimântă nici o greutate, — este de a se mulțami harului, ce este întru ei, care s'a dat și lor, asemenea sfântului Timotei, prin prorocie, prin punerea mâinilor preoțimii.

Se cuvine însă ca și credincioșii să-i iure în purtarea acestei sarcini grele, ostind pentru ei rugăciuni fierbinți, cum se cuvine să facă orice copil pentru părințele său. Noi prin hule și prin greutăți revrednicite de ei îi împiedecați pe preoții voștri întru îndeplinirea slujbei grele ce li-s'a ncredințat de către Mântuitorul, ci mai vărtos prin incurajare și rugăciune.

IULIU MAIOR.

Mașină care spune visurile. Un învățat din America a făcut o mașinărie care poate să spună fiecărui om ce a visat peste noapte. Mașinăria stă dintr'o toabă, ce se învrăștește mereu. Pe toabă se găsește un ac, care cu un capăt atinge pietul omului. Bătăile inimii și mișcările de răsuflare ale pieptului fac să se miște acul și se scrie pe toabă niște linii, de pe cari se poate citi visul ce l-a avut omul. Cu această mașinărie fiecine poate să știe ce a visat.

altă parte, dar când îl văzu trântit jos și cu gura căscată, abia putu zice:

— „A...a...a sta... i...u...u...ur...r...s.”
Și de frică căzu jos pe urs și muri.

Ce n'a văzut nici Necuratul.

Ci-c'a fost odată doi frați; unul era putred și bogat, iar cel l'alt nu era nici de mâncare căinilor și... mai avea și o casă de copii de lausupral!

Frate-so cel bogat, era zgârcit de n'ai fi văzut nimic, să-l fi picat cu lumânarea și nu-i puteai scoate bucățiță din mână. Din pricina asta nu voise nici să se însoare.

Dă Dumnezeu însă și numai bogatul cade a o boală grea. Lui frate-so cel sărac însă ot îi se făcu milă de dânsul, se ducea hojma, pe la el, de unde avea, de unde n'avea îi ducea câte o bucățiță de ceva, îi dădea câte o ulciacă le apă și'l întreabă: ce'l doare și cum îi mai este?... mă rog ca fratele, sângele apă nu se face. Bogatul însă nu se îndreapta și acum vedea el singur că până aici i-a fost!

Frate-so îl păzia, să nu-l scape mortăciune dar de luminare. Într'o zi însă bogatul rugă pe frate-so, să se aducă acasă și să-l lase singur, că are o leacă de treabă și... a veni mai încolo. Săracul eși, după ce închise ușa după dânsul, se întoarse și începu a se uita prin gura ușii, să vadă ce are să facă frate-so. Bogatul după ce se văzu singur, se întepeni

din toate puterile și bătăbănuindu-se cum putu, se ridică în capul oaselor.... scoase o motoșcă de sub căpătâi și o vărsă dinainte-i... erau numai galbeni... Apoi mai scoase una și iar o vărsă... și încă una, și apoi alta,... și tot așa, vr'o câte-va și pe toate le vărsă. Se făcuse un morman de galbeni dinaintea lui, coșcogeamite de mare l... Pe urmă începu a lua câte unul a-i arunca în gură și apoi iar mai arunca câte unul, și iar înghiția... și tot așa!

— Trăăăzni-te-ar crucea, drace... d'apoi de ce te-ai apucat? zise atunci săracul, minunându-se de cele ce vedea.

— Ba, să-l trăznească pe frati-to, nu pe mine,... că nici eu n'am mai văzut minunea asta, pân'acum! răspunse dracul, care era și el acolo lângă ușă și privea.

Isprava unul fakir. Prin India, în partea de miază noapte a Asiei, trăiesc fakirii, cari sunt oameni săraci, cari își schinguesc corpul în tot chipul. Un fakir de aceștia a făcut isprăvi nemai auzite. Anume în fața mai multor doctori și învățați din Bombay a beut o glajă plină cu venin, a mâncat bucăți de glajă, a înghițit cuie, plumb topit și argint viu. Toate acestea trebuiau să-l omoare numai decât și totuși fakirul arăta că îi plac foarte mult. Și când doctorii l-au întrebat, dacă poate să mai beie o glajă cu venin și mai tare, răzînd a beut glaja, a beut veninul și cu multă plăcere își lingea buzele.

În clipa nenorocirii spaima călătorilor nu și-o poate inchipui nimenea. Dar mulțămii curajosului căpitan al vaporului călătorii au fost mântuiți cu toții dela moarte. Vaporul, din porunca căpitanului, a fost cârmuit cu chiu cu vai către malul Dobrogean, și acolo au putut să se apropie bărcile de ajutor cari au mântuit pe călători scoțându-i pe mal.

Vaporul s'a scufundat în întregime în apă. S'au scăpat dela innec și mărfurile și o parte din posta care se transporta cu acel vapor.

Bolșevicii în Bulgaria..

În Austria și în țările Apusului bolșevicii n'au avut mult noroc cu politica lor. Acum cearcă să se cuibărească în Balcani, sperând, că vor fi mai norocoși cu țările d'aici!

Scriu gazetele, că în partea de miazăzi a Bulgariei s'ar fi descoperit câteva tipografii bolșevice cari tipăreau pe ascuns scrieri și manifeste bolșevice pentru popoarele din Balcani. Bolșevicii și-au întezit propaganda acum în Balcani, mutându-și centrala comunistă dela Viena la Adrianopol. Ei nădăduesc să atâte răscoale în Balcani pe cari să le ajute pe ascuns cu arme și cu bani.

Dar se pare, că și în Balcani vor fi tot așa de norocoși ca și în celelalte părți Lumea îi cunoaște acum deplin și se ferește de învățăturile lor ca de foc!

Gripa sau boala spaniolă.

— Vine și spre noi, dar nu are putere așa de mare ca în țările Apusului. —

Am arătat în numărul trecut al gazetei noastre că boala spaniolă a băgat în groază Franța, Germania, Anglia și că înaintează repede spre miază noapte, ba că ar fi apucat și spre răsărit o undă de troahnă ticăloasă.

Mai de curând aflăm, că boala spaniolă s'a lăsat tare în *Țara Cehului*. Numai în orașul Praga zac peste 10 mii de oameni de gripă. Multe fabrici au trebuit să înceteze lucrul, căci li-s'au îmbolnăvit lucrătorii. Boala este însă destul de ușoară și până acum n'a murit nime de ea în Praga. Nu tot-așa la țară. Acolo ori boala este mai grea, ori oamenii se grijesc mai rău, că au început să moară de spaniolă.

Boala, precum se aude, s'a furișat și în *Ungaria*. La Seghedin într-o cazarmă zac vre-o sută-de soldați în influență, care-i soră cu gripa. Doctorii spun că influența deschide calea pentru spaniolă. La Budapesta încă e o mare teamă de gripă, deși până acum nu sunt îmbolnăviri. S'au luat însă toate măsurile, că de-o veni, locuitorii să fie pregătiți.

Din celea de mai sus, se pare că spaniola spre răsărit a pierdut mult din tărie și de va ajunge și pe la noi, nu va face ravagii mari ca în 1918.

Mai repede și mai cu putere merge spre miază-noapte. Bântăie tare în *Danemarca*, unde și regele Cristian s'a bolnăvit de spaniolă. În *Germania* până la începutul săptămânii trecute s'au bolnăvit de gripă 35 de mii de oameni!

Scriu foile din străinătate că în rândul de acum gripa spaniolă este primejdioasă mai cu seamă pentru oamenii de peste 50 de ani, dar cei mai tineri încă să nu se încreadă prea tare!

O groznică nenorocire într'un cinematograf din Anglia.

La un cinematograf (teatru cu chipuri) din Montreal a izbucnit un foc neașteptat din pricina unei sticăciuni a curentului dela lumina electrică. Focul

a cuprins repede clădirea întreagă. În scurtă vreme o vâlvătaie uriașă a cuprins în flăcările ei nemiloase întreagă casă. La eșirea lumii din sală însă s'au întâmplat mari nenorociri. Copiii cari se găseau pe balconul de sus, când au prins de veste s'au speriat și au fost cuprinși de o spaimă nebună. Repezi-pu-se spre ușa de ieșire s'au îngrămădit unii peste alții, călcându-se în picioare, s'au strivit de către marea mulțime, care dăduse năvală peste ei. Au murit striviți peste 70 de copii. De sub dărâmături au fost scoși adecă 77 de copii morți iar peste 30 răniți. Copiii uciși sunt în vârstă cei mai mulți între 7—15 ani. Jalnică întâmplare!

DE PRIN SATE

Teatru la Chiraleș.

Tinerimea parohiei noastre gr-cat. română din Chiraleș, jud. Năsăud, în ziua de 1 Ian. 1927 (anul nou) a avut o desfătare nemărginită, predându-se o piesă teatrală: *Gura Lumii*, sub conducerea tânărului nostru cantor Vasiliu Drăgan. Cu acest prilej s'au produs următorii băieți și fete: Gavril Marțian, Ioan Morar I. Dumitru, Ioan Drăgan, Teodor Rațiu, Maței Mărțian, Ioan Morar I. Iacob, Maria Eucean, Lucreția Morar, Ana Lechințan, I. Cosma, Maria Mărțian și Maria Someșan. Iar din piesa „Doamna Mea” tinerii Ioan Mândră, Ioan Drăgan, Ioan Eucean, Ioan Moldovan, Maria Morar I. Pavel, Anica Mândru și Maria Someșan, toți tineri și tinere din Chiraleș.

Pentru aceasta mulțumită să cuvine istețului și harnicului lor conducător. Dumnezeu să-l ție în deplină putere, ca să ne mai poată face petreceri și distracții în felul acesta.

După stârșitul acestora s'a ținut o petrecere cu joc până în ziua următoare, fiind toți tinerii și fetele îmbrăcați în costum național.

Un participant.

Din Feisa.

Sărbătoarea Nașterii Domnului a fost anul acesta de o îndoită bucurie pentru credincioșii noștri din comuna Feisa! Da, îndoită le-a fost bucuria pregătindu-se deoparte sufletește precum se cuvine să facă tot creștinul bun pentru prăsnuirea unei sărbători atât de mărețe ca Nașterea Domnului; spălându-și sufletul de păcate prin sf. taină a mărturisirii și întărindu-l prin mâncarea cea cerească, sf. cuminicătură! Inceputul l-au făcut băieții de școală cari în Dumineca înainte de Nașterea Domnului s'au mărturisit și cuminecat în număr de 78, iar în zilele următoare s'au împărțit bărbați și femei, aproape la 200. În sf. mărturisire a ajutat și părintele din Sântămărie.

Ceea ce a făcut însă ca bucuria credincioșilor să fie îndoită a fost faptul că în cele 3 zile de crăciun s'au aplecat indulgențele câștigate pentru sufletele morților. Aduși-a aminte acest popor de cuvintele Domnului din cartea „Macabeilor” „Sfânt și cucernic gând este a face rugăciuni pentru sufletele morților”, și mai ales acum când fântâna nesecată a darurilor cerești era deschisă, putând câștiga mare mângăere sufletelor din purgator — *iertându-li-se toată pedeapsa* ce ar mai fi avut să sufere și deschizându-li-se ușa raiului — cu drag au prăznuit anul sfânt, care atâtea suflete a umplut de bucurii cerești.

Vor fi tresăltat abunăseamă sufletele multor părinți, frați, fii ori alte neamuri mutate

dela noi, pentru cari s'au făcut frumoase găciuni; dar s'au umplut de bucurie și tele credincioșilor cari au putut aduce lor lor un folos atât de mare. Lacrimile curs în cele 3 zile la încunjurul bis. au dat și mai mult legătura între cei de și sufletele din ceriu — și acele se vor lui Dumnezeu pentru binele vremelnice și nic al celor de pe pământ.

Plină viață sufletească în Câmpeni

De 3 ani încoace de când cârma bisericii și a parohiei o are în Câmpeni preotul Gligor, cu pași repezi a înaintat și a prognoșit biserica, parohia și orașul Câmpeni. — Atâtea D-sale multi-laterală nu se poate cuprinde în fuga condeiului, ajunge recunoștința bisericii întregului popor care este chezeșă mai vădită a ostenelelor D-sale. Grăesc 1800 creștini cari cu ocazia sf. misiunii încălzit sufletul la focul sfânt al iubirii Dumnezeu, lăsând neștearsă amintirea unor sfinte și mărețe de care altele în munții aceluia nu au mai fost încă.

Oare în care parohie au mai avut știnii mângăierea și bucuria sufletească postului nașterii Domnului ca noi cei din Câmpeni, cari seară de seară ne adunăm în laudă Domnului, cu sutele, să asistăm la rugăciuni frumoase de seara și să ne hrănim sufletele cu cuvântul predicilor frumoase împodobite cu de fel de pilduiri. Nicăiri poate nu se face atâtea slujbe și rugăciuni și nu se pun atâtea decoruri în jurul altarului ca aci la noi. La mile de mândrie și bucurie, ce curgeau fețele tuturor, sunt mărturia dragostei și purtăm vrednicului preot de care ne mândrim.

La îndemnul harnicului părinte Aureliu Gligor, credincioșii din Câmpeni și-au adus clopote frumoase, în locul celor răpitate în timpul războiului.

A treia zi de Crăciun, în fața altarului erau așezate între cununi de flori, clopotele noastre ce vor cânta la denii, ca mărturie dela dărniciilor creștinești și a dragostei de casa Domnului.

După sf. Liturgie, părintele, îmbrăcat în ornate — cu glas melodios — a citit rugăciunile de sfintire, la cari a răspuns corul „Art. Cult.” din loc, condus de vrednicul fesor Emil Brihon.

În timpul rugăciunilor, pe fețele unora dintre credincioși se zărea bucurie, iar pe fețele bătrânilor, lacrimi de mângăiere, prin care mulțumeau lui Dumnezeu, că i-a învrednicit să aibă cine-i petrece prin dangăte duioase la odihna veșnică!

Clopotele s'au sfințit întru amintirea Tereza de Puncul Isus.

După serviciul divin, părintele, într-o pronunțată vorbire, a arătat credincioșilor înșelătatea zilei și le-a mulțumit pentru dăruirea și iubirea lor față de sf. biserică, îndemnându-i ca și pe viitor să fie cu aceeași dragoste de Ea, c'apoi în împărăția veșnică vor fi munerați cu vârf și indesat.

Turte de mălai. Se iau boabe de cucuruz și se pun să se moaie în leșie de cenușă. Se țin la înmuiat de seara până demineata. Boabele înmuiate se sdobesc bine într'un mormânt până se face un fel de aluat care se întinde în masă în formă de pătură. Se pune în aluat sare, piper, paprică, ceapă, ouă și brânză tăiate în formă de turte mici, cari se coac în tigaie, sau se fierb în apă. Se pot prăji în unt sau în unsoare.

Sunt foarte bune, gustoase și hrănitoare.

Unde duce beția.

Scrisoare dintr'un sat, al cărui nume, deocamdată, îl facem uitat. —

În comuna noastră s'a făcut de curând clacă la primarul comunei, cum e obiceiul la sate. Claca nici n'a fost a primarului, ci a primăresii. I-a tors femeile din sat niște fiuoare, apoi s'au dat la omnit, la mâncat și la beut.

Până aici toate au fost bune și frumoase. Și fiuoarele toarse și primăreasa voioasă. Dar zău și unele dintre clăcășițe ameteite.!

Dar abia acum urmează breaza. Una dintre ele, mergând spre casă, nici să se fi făcut ingineriță și nu putea măsura mai bine și mai pe punct lățimea drumului! Se tot închina când la un gard, când la celalalt. Și bărbaților le stă părjol de bine să facă acest lucru, dar încă unci mueri? Inșă nu mult a mers așa căci precum beția o cuprindea, așa picioarele îi slăbea. O altă femeie care o aducea spre casă, ne mai putând zăzbi cu dânsa, o lasă singură și se retrase. Hai afumată face încercări, să plece, însă nu poate de loc, pe semne a îndrăgit-o pământul care era plin de noroiu în așa chip, că nu a putut să se miște până ce nu i-a dat pământului o sărutare strașnică! În celea din urmă, plină de noroiu, întinse mâna spre gardul care era în apropiere ca să-și capete un pic de ajutor, se ridică în picioare și, nici nu s'a urnit bine și iarăși a căzut cu capul la rădăcina gardului.

De trei ori se împuterește să se ridice, își saltă capul îngreunat de beătură, dar din nou cade la pământ, privind cerul și gândindu-se poate la patima beției.

Unui tânăr i-s'a făcut milă de nenorocita, o sprijini să se ridice și o duse acasă în răsătele oamenilor, cari ieșiseră la porți, să vadă o femeie beată. Toți râdeau de dânsa, și bătrâni și tineri și copii.

Așa s'a întâmplat la o clacă, într'un sat, unde femeile torc de pomană, iar primăreasa le dă prea multă udătură.

Ochilă.

O comoară ca'n povești.

Un mare învățat din Londra spune că el este pe urma unei comori ca'n povești, o comoară cum, se spune, nu s'a mai pomenit.

Este în vechea țară Jidovească, în Palestina, un munte cu numele Petra. Acest munte era pe vremuri în stăpânirea unui popor foarte temut de jidovi și Egipteni. Acest popor era foarte bogat și-și ascundea comorile în pânțele muntelui. Pe acest munte se află ruinele unei cetăți care se numește „Comoara Faraonului“.

Într'una din zileșun Arab, care-l conducea pe acest învățat, a intrat în această zidire. Căutând pe acolo, el a dat peste o odaie, în care se afla o lespede de piatră, care a început a se mișca, îndatăce a pus Arabul piciorul pe ea.

Mai înainte de a avea vremea să se miștuneze, lespede a început a se pleca și a se învârti în jurul ei, iar pe arab l-a aruncat într'un fel de peșteră. Deasupra capului său lespede se învârti din nou la loc. El a început să sbiera cu toată puterea, dar nimenea nu l-a auzit. Atunci căutând o eșire prin întunec, dete peste un coridor, care mergea în sus. El se urcă până ce dete de o încăpere mai luminoasă.

Se găsea într-o foarte mare odaie, în care se deschideau alte coridoare cari se perdeau în adâncul muntelui în mijlocul odăii, pe o ridicătură, se afla o oală mare, plină de aur și de pietrii scumpe. El lua cât putu, cu amândouă mâinile, apoi se cățăără până la o deschis-

zătură, prin care, după multă greutate izbuti să iasă la lumină. Spre marea sa surprindere se pomeni pe la jumătate peretelui muntelui, ceva mai sus de Petra. Cu multă greutate izbuti să se dea jos și să ajungă pe ai săi.

Inzădar căutară apoi cu toții să regăsească lespede de piatră, n'o aflară până astăzi. Căci oamenii cei vechi știau să ascundă minunat comorile.

Invățatul englez acuma caută din greu marea comoară ascunsă în muntele acela, dinaintea de Domnul Hristos, cu vre-o 4-5 sute de ani.

Știrile Săptămânii.

Preoții din Arhidieceză. Cu sfârșitul anului trecut, ca la sfârșitul fiecărui an, s'a arătat din partea Cancelariei Mitropolitane, cum s'au schimbat preoții din Arhidieceză. Douăzeci și cinci preoți au fost mutați ori înaintați în oficiu. La penzie au fost trecuți doi inși. Hirotoniți de nou au fost 27 de inși, și au murit 8 inși.

Noul guvernator al Băncii Naționale. În locul dlui Oromolu a fost numit guvernator al Băncii Naționale dl Dumitru Burileanu. Noul guvernator al Băncii Naționale este doctor în drept dela Universitatea din Paris și mare agricultor și proprietar în Oltenia. Dsa va sta la cârma acestei bănci 6 ani, adecă până la anul 1932.

O mare comoară românească. Dl prof. Al. Tzigara-Samurcaș dela București a adus mai zilele trecute acasă în România o mare comoară românească, furată în vremea războiului de către Germani. Comoară este din veacul al patrulea dinaintea de Hristos și este o podoabă a unui cal de luptă, fost al unui oștean schit. Comoara se compune din 60 bucăți de argint, cari împodobeau acel cal buiestru. Astăzi comoara este iarăși a noastră, și încă pentru vecie. Această comoară a fost aflată în jurul Craiovei, înainte cu vreo 20 de ani.

Și-a aruncat logodnica în apă. Un zidar din Berlin, capitala Germaniei, se întorcea într'una din nopțile trecute dela o petrecere, noaptea târziu. Pe drum s'a luat la ceartă ou logodnica sa, pentrucă aceea a jucat prea mult cu alții. El îi strigă: „Dacă mai zici ceva, te arunc în apă“. Ea îi răspunde: „Dacă-ți dă mâna, fă-o“. Mâniindu-se zidarul, o azvârli peste ingrăditura podului. Apoi, dându-și seama de grozăvia ce făcuse, se aruncă după ea. Doi trecători, văzând ce se întâmplase, se repeziră în râu, ca să-i scape. Din nefericire, fata s'a înecat, iar pe zidar l-au scăpat, dar polițiștii l-au arestat.

Regimentul 4 roșiori a sărbătorit 30 de ani de comandament ai M. S. Regina Maria. Dumineca trecută regimentul 4 roșiori „Regina Maria“ a sărbătorit cu mare însuflețire împlinirea alor 30 de ani de când M. S. Regina este comandantă de onoare a acestui regiment. A luat parte la această sărbătoare întreagă Familia Regală, în frunte cu Maiestățile Lor Regele și Regina. M. Sa Regele a ținut o frumoasă vorbire, mulțămind regimentului pentru frumoasele fapte vitejești săvârșite în marele război.

Se bat domni la Reghin. La Reghin patimile politice sunt foarte mari. Mai ales fostul prefect al județului Mureș, dl inginer Flore Bogdan, cel care și-a pus tabla pe liceul de stat din Reghin, numindu-l „liceul Flore Bogdan“, este cât se poate de pătimaș în politică, dimpreună cu întreagă familia sa.

Dupăce guvernul dlui Averescu l-a trimis la plimbare, că bagseama nu i-a plăcut cum știa se șadă în scaunul de prefect, dl Bogdan, de mănios ce era, a eșit din partidul averescan și a spus, în gazeta sa, că poporul din județul Mureș așa este de înapoiat în cultură, încât este în stare să aleagă cu ei de senator și un „chipiu“ ori o „peană“.

Redactorul gazetei „Sămănătorul“ din Reghin, dl Dr. Enea Popa a spus despre aceasta în gazeta sa, că este o batjocură să spuși așa ceva despre alegătorii tăi, și o nerușinare din partea aceluia care o spune.

Zilele trecute feciorul dlui Flore Bogdan universitarul Romul Bogdan, l-a atacat în stradă pe dl Dr. Enea Popa, și l-a lovit dela spate, mai având lângă sine doi bătăuși, apoi a luat-o la fugă. Întreg județul vorbește acuma despre această bătaie, și-l judecă pe tinerul universitar și pe întreagă familia Bogdan.

Pe noi ne doare însă mai mult soarta celui popor, care a fost în stare să asculte așa de orbis de dl Flore Bogdan, încât D. Sa a putut spune despre acest popor, că la indemnul dlui Bogdan este în stare să aleagă de senator un „chipiu“ ori o „peană“.

O doamnă aruncată din tren. Dna Aneta Grigore Velișcu din Craiova a plecat, însoțită de un domn, cu trenul ce duce dela Iași la Nicolina, într'un vagon de clasa a doua.

În apropiere de Nicolina domnul care o însoțea i-a luat cele 21 mii Lei, cari se aflau la dânsa, și apoi a aruncat-o din tren.

Oprindu-se trenul biata doamnă a fost aflată leșinată și greu rănită la un picior și a fost dusă cu o locomotivă la Iași, de unde apoi au dus-o la spital.

Domnul cu pricina însă s'a făcut nevăzut, iar poliția îl caută în ruptul capului.

Și în Germania se nase puțini copii. Până acuma Germanii își băteau joc de Francezi, pentrucă în Franța se nășteau din an în an tot mai puțini copii. Dar iată că s'a întors roata, și acuma aceiași Germani, cari se bucurau din inimă că Francezii se împutinează zi de zi, se întristează amar, văzând că și la ei în Germania se împutinează tot mai mult nașterile.

Reuniunea meseriașilor și comercianților români din Blaj a început un nou șir de serate literare pe cari le ține în cursul iernii pentru membrii săi. Serata întâia s'a ținut în 9 Ianuarie a. c. în localul casinei meseriașilor. A vorbit pâr. canonic *Dr. Victor Macaveiu*, despre importul și exportul României și după război. Conferența a fost ascultată și călduros aplaudată de un numeros public, care a fost de față.

Duminecă, în 23 Ianuarie se va sărbători amintirea unirii principatelor române. — Despre însemnătatea zilei va vorbi: dl profesor *Ioan Pop-Zăicani*, președintele Reuniunii.

Serata se va ținea în localul casinei meseriașilor și va avea un bogat program literar și artistic.

Condamnarea unui predicator pocăit. Consiliul de războiu din Cluj a condamnat la 2 ani închisoare pe predicatorul pocăit Szász Ferenc din Crasna (Sălaj), pentrucă a agitat foarte mult împotriva bisericii ortodoxe.

Corăbieri femei. În orașul italian Livorno de pe țărmulul mării Ligurice, a sosit în săptămâna trecută un vapor mare, sub steagul sovietelor rusești. Pe acest vapor singur căpitanul era bărbat, toate celelalte persoane de serviciu erau femei. Italienii tare s'au mirat de acest lucru, știut fiind, că la slujba cea grea de pe mare, până acum nu s'au po-

menit niciodată marinari-femei. ! Capitanul vaporului a spus însă, că el face de zeci de ani slujba de comandant pe vaporul său, dar așa marinari harnici și curajoși ca cei de-acum, n'a avut niciodată. Sunt foarte mulțumit cu ele, căci și când sosim în porturi, nu bat crășmele ca marinarii-bărbați, ci stau credincioase la serviciul lor.

CUNOȘTINȚE FOLOSITOARE

Stejarul plută.

Sticlele le astupăm cu dopuri. Acestea dopuri se fac din coaja unui stejar ce crește prin țările mai calde. Se numește *stejar-plută* și seamănă foarte mult cu stejarul de pe la noi.

Frunzele stejarului plută sunt pieleose, mari și crestate. Florile sunt în formă de mișiori. Fructul este o ghindă.

Dacă tăiem deacurmezișul trunchiul stejarului-plută, vedem în mijloc măduvă, în jurul măduvei lemnul, la margine coaja. Coaja e făcută din trei părți mai însemnate, anume o fașie subțire pe dinlăuntru. Aceasta fașie învălește lemnul și e făcută din fire foarte subțiri prin cari vine din frunze hrana trebuincioasă copacului. La mijlocul coajei este un țăsut mai îngroșat, care se poate tăia și din care se fac dopurile, pe cari le folosim pentru astuparea sticlelor. Pe deasupra este o pieleță subțire care învălește toată coaja copacului.

Partea care se întrebuințează din acest copac este *coaja* și anume țăsutul îngroșat dintre fașia din lăuntru și pieleță din afară. Aceasta coajă ne dă plută, din care se fac dopurile.

Până la vrâstă de cincisprezece ani, coaja copacului nu se poate curăți. Nu e destul de îndesată și astfel nu se pot face din ea dopuri.

După ce a trecut de cincisprezece ani și până la adânci bătrânețe, coaja copacului poate să fie despoiată tot cam din șapte în șapte ani. La fiecare despoiere se poate culege cam 50 kilograme de plută.

Despoierea coajei se face în chipul următor: se fac în coaja copacului două tăieturi în lungime și alte două tăieturi de a curmezișul. Tăieturile în lungime sunt cam de un metru, iar afunzimea tăieturii este de vreo 5 cm. Se grijește totdeauna să nu se taie și fașia subțire de sub coajă, care învăluie jur împrejur lemnul și fără de care copacul n'ar putea să mai trăiască. Coaja astfel tăiată, încet și cu grijă se ridică cu un cuțit încovoiat. Apoi se fac alte și alte tăieturi, până ce s'a despoiat toată coaja de pe copac. Intre fașia subțire de pe lemn și între coajă este și o pătură subțire de ceară, prin care se ușurează foarte mult despoierea coajei.

După ce coaja a fost despoiată, copacul dela sine se învălește într'o materie vâscoasă, care se tot întărește și se formează o nouă coajă. Așa că după șapte-opt ani acelaș copac se poate despoia din nou de coajă. Un arbore poate să fie despoiat de coajă timp de 100—150 ani.

Coaja despoiată este pusă în apă fierbinte, apoi e întinsă bine pe o masă. Prin aceasta coajă se îngroașă și se face mai înđoicioasă. Aceasta însușire nu și-o pierde nici după ce s'a uscat. În Spania, unde e patria stejarilor-plută, se despoie în fie care an atâta coajă, că se pot fabrica mai multe sute de miloane de dopuri. Se mai

face din coaja stejarului-plută și talpă, luntrii și căptușală pentru pălării. Iar din cărbune de astfel de coajă se fabrică colorii negre și praf pentru dinți.

Stejari-plută se găsesc și în partea de miază noapte a Africei, mai ales prin Algeria.

Coaja despoiată se trimite la fabrici, unde se taie în felurite mărimi. Dopurile se pot tăia și cu mâna. Mai mult însă se taie cu mașini anume. O mașină de tăiat dopuri stă dintr'o țevă de oțel, ce se învârtește mereu în jurul unei osii. Dopurile după ce sunt gata, se sortează. Sortarea încă se face cu o mașinarie, care pe ceas poate să numere până la 20,000 dopuri.

Celea mai bune dopuri se fac din coaja stejarilor-plută de 15—1000 ani. Coaja stejarilor prea bătrâni nu e așa bună.

Ion Popu-Câmpeanu.

FEL DE FEL.

Păstrarea ouălor pentru cloșit. Se apropie vremea să punem cloște și de multe ori nu putem avea ouă prospete. De aceea trebuie să ne îngrijim, cum am putea păstra ouăle timp mai îndelungat și totuși să fie bune pentru cloșit.

Ouăle proaspete când se iau din cuib, se curăță cu o cârpă curată. Apoi se așează în grâu, sau în orz sau în nisip uscat și mărunț. Pentru păstratul ouălor e bine să avem o ladă anume. În aceasta ladă punem un strat gros de două degete de grâu, sau nisip curat. Peste acest strat punem ouăle cu vârful mai lătareț în jos. Peste ouă punem alt strat de grâu, apoi iar ouă și iar grâu, până umplem lada.

Lada în care am pus ouăle să n'o ținem la vânt, nici la căldură. Când umblăm cu ouăle, să ne spălăm pe mâni și să ne ștergem bine. Mânile să fie curate și uscate. Să nu atingem ouăle cu mâinile unsuroase sau pline de petrol, căci se astupă găurile din coaja oului și puiul iese anevoe din găoace. Adeseori poate chiar să se înădușe.

O burulană minunată. Indienii din Mexico cunosc o buruiiană minunată, pe care învățații o numesc *Peytol*. Se spune că dacă cineva rupe o frunză de *Peytol* și o mănâncă, capătă darul de a cunoaște și lucrurile cele mai ascunse și a vedea la depărtări mari și prin zidurile celea mai groase.

S'au făcut încercări, să se aducă aceasta buruiiană și în Europa și să se sădească și aici. Nu ar fi prea bine, căci descoperirea multor taine, cari nu trebuie să fie cunoscute, ar aduce prea multe nenorociri pe capul nostru.

Luptă cu un bivol. Prin pădurile din Arhipelagul malaez — câteva bucăți de uscat în mijlocul apei dintre Asia și Australia — trăiește un bivol mare și foarte primejdios. Corpul acestui bivol cântărește peste cincisprezece miji și coarnele lui sunt așa de mari, că depărtarea dintre vârful coarnelor e de trei metri.

Acest bivol trăiește sălbatic și să nu te ajungă nefericirea să dai față cu el, că te omoară numai decât. Așa, mai în zilele, trecute un vânător, cu numele Carol Maier, petrecând prin părțile acelea pentru a vâna rinoceri, vede de-odată că vine în galop spre el un bivol sălbatic. N'a mai avut timp să se ascundă. Scoate repede revolverul și trage două focuri. Dar n'a nimerit. Vânătorul, văzându-se în primejdie, nu se descurajează, ci repede scoate cuțitul pe care îl avea la brâu și se aruncă la

pământ. Când bivolul se apropie furios, torul ridică cuțitul și-l taie la genunchi. Bivolul se aruncă și mai cu înverșunare as vânătorului. Acesta însă se târaie pe sub și îi implântă cuțitul tocmai la inimă. Bivolul rănit de moarte se prăvale la pământ.

Locuitorii de prin ținuturile acelea știau că nici odată n'au mai văzut să se lupte la corp un om cu un bivol sălbatic. Curajul vânător a scăpat teafăr și a fost foarte lăudat de malaezii de pe acolo.

Societatea „Pasărea“. Mai mulți gospodari crescători de tot felul de păsări s'au adunat într'o societate numită „Pasărea“. Membrii acestei societăți se trudesesc să crească soiuri alese de păsări: galițe și păsări cântătoare. La primăvară, în parcul Carol din București vor face și o mare expoziție de păsări, ceea ce va fi de toată frumusețea.

O mireasă fecior. Într'un sat din Franța se fac pregătiri pentru ospățul celei mai frumoase fete cu cel mai bogat fecior din sat. Când s'au dus la primărie, să facă cumătrărie civilă, au băgat de seamă că în protocoalele era scrisă ca băiat și era luată și în lista ciorilor scriși pentru asentare pe anul 1927.

Din cauza aceasta căsătoria a trebuit să se amâne și lucrul a ajuns la Tribunal, care va trebui să hotărască dacă mireasa e fecior și fecior.

Ciudățeni din Tibet. Tibetul este o țară prin părțile de mijloc ale Asiei. Tibetanii sunt oameni, cari viața întreagă nu cumpără, vând și nu lucrează nimic. De cum se nasc până când mor, nu se spală cu apă nici pe față, nici pe mâni. Se spală numai cu unt.

Mesteșugul la ei este necunoscut și fier și fier și face casa cum îl taie capul. Bisericile sunt mari cu câte cincisprezece etaje și în locuiesc la patru cinci sute de călugări și preoți cari pregătesc mâncarea laolaltă. Cratițele oalele în cari fierb sunt așa de mari, că butarul să suie pe scară pentru ca să vadă fundul oalei. Cărțile lor sunt mari și legate de lemn tare și le trebuie 160 cai, pentru că le poată duce dintr'un loc în altul.

Nu uitați, iubii cetitori, că dați trimiteti abonamentul pe un an întreg deodată, în cursul lunilor Ianuarie și Februarie, foaia vă costă numai 160 lei, în loc de 180 lei!

PREȚUL BANILOR:

1 franc francez se plătește cu	7 Lei	65
1 liră stărlină	"	912
1 dolar	"	186
1 franc elvețian	"	36
1 liră italiană	"	8
1 franc belgian	"	26
1 coroană cehoslovacă se plătește	5	"
1 zlot polonez se plătește cu	22	"
1 dinar se plătește cu	3	"
1 leva	"	1
1 marcă aur se plătește	45	"
100 corone ungare se plătesc cu	—	34

Poșta gazetei.

„Ungaria și chestiunea exproprierilor din România“ este în stil prea puțin popular; nu se poate publica.

Ioșif Mureșianu, — Am primit prin „Unirea“ 180, din cari 150 Lei am trecut pe 1926 iar restul 30 Lei pe 1927.

Cetitorilor noștri din Jugoslavia. Prețul gazetei noastre pentru Jugoslavia este 100 dinari pe an, sau 30 lei în bani românești. Bani se pot trimite mai ușor pe banca „Timișana“ din Timișoara.

Mulțămită publică.

Lista *Comercianților și Industriașilor* în Blaj, cari au binevoit a contribui cu sumele de mai jos pentru acoperirea cheltuielilor făcute cu serbările zilei de 3/15 Maiu 1925—1926:

Sinberger Ștefan 1000 Lei, Naftali Wilhelm 500 Lei, Iosif Schiller 500 Lei, Ștefan Nyergeș 500 Lei, Adrian Nyergeș 500 Lei, Nicolae Moldovan 500 Lei, Ioan Schneider 500 Lei, Genad Maurițiu 500 Lei, Traian Novac 100 Lei, Petru Moga 100 Lei, Ieronim Moga 100 Lei, Heisikovits Ödön 30 Lei, väd. Hermia Heisikovits 50 Lei, Carol Binder 200 Lei. Total 5030 (*cinci mii treizeci* Lei).

Susnumiților domni li-se aduc și pe cea aceasta mulțumite călduroase pentru aceste contribuții marimonioase.

În numele Comisiunii financiare

Dr. IOAN BIANU
preș. comisiunii.

CULTIVATORII DE VIE

și toți cei cari
doresc să-și facă
vie, să ceară cu
toată încrederea
altoi dela

FUNDAȚIUNEA LADAY

din Petrisăt, lângă Blaj.

(245) 1-6

Nicolae Baciu

măestru pantofar — BLAJ.

Atelier fondat la 1902 și premiat la expoziția păpușarilor din Győr cu medalie și diplomă de recunoștință în anul 1908.

pregătește tot felul de ghetă și pantofi fini și moderni, și tot felul de ghetă simple din material tare.

214 50-52

Nr. 1338

execuțional 1926

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul executor judiciar aduc la cunoștința publică în senzul legii articolul LX din 1881 § 102 respective XLI din 1908 § 19 cumcă lucrurile următoare: 100 felderi de grâu care în urma deciziei Nr. 8351. din anul 1925 al judecătoriei de ocol din Cluj s'au executat în 23 Martie 1926 în favorul executorilor Frații Fuhrman repr. prin avocatul Dr. Lud. Enyedi împotriva executorului din comuna Roșia de Secaș pentru încassarea capitalului de 1500 Lei și acces. prin execuție de acoperire și cari s'au prețuit în 6000 Lei, se vor vinde prin licitație publică.

Pentru efectuarea acestei licitațiuni, pe baza deciziei Nr. G. 963—1926 al judecătoriei de ocol din Cluj, se fixează termenul pe 4 Februarie anul 1927 la ora 1 p. m. în comuna Roșia de Secaș și toți cari au voie de a cumpăra sunt invitați prin acest edict cu observarea aceea, că lucrurile susamintite vor fi vândute în senzul legii XL din 1881 § 107 și 108 celor cari dau mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Prenziunea care e de încasat face 1500 Lei capital, dobânzile cu 12% socotind din 12 Aprilie 1925 iar speșele până acum staverite de 1808 Lei 50 bani,

Intrucât imobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și aceștia și-ar fi câști-

gat dreptul de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în senzul articolului XLI din 1908 § 20.

Dat în Dumbrăveni la 8 Ianuarie 1927.

(243) 1-1 NICOLAE BACIU, portărel.

Nr. 1336

execuțional 1926.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul executor judiciar aduc la cunoștința publică în senzul legii articolul LX din 1881 § 102 respective XLI din 1908 § 19 cumcă lucrurile următoare: 60 felderi grâu, care în urma deciziei Nr. 1504,2 — din anul 1926 al judecătoriei de ocol din Blaj s'au executat în Roșia de Secaș în favorul executorului firma Maria Kämpf repr. prin avocatul Lud. Enyedi împotriva executorului — locuitor din comuna Roșia de Secaș pentru încassarea capitalului de 2900 Lei — b. și acces. prin execuție de acoperire și cari s'au prețuit în 6000 Lei — b., se vor vinde prin licitație publică.

Pentru efectuarea acestei licitațiuni, pe baza deciziei Nr. G. 2617—1926 al judecătoriei de ocol din Blaj se fixează termenul pe 4 Februarie anul 1927 la orele 2 p. m. în comuna Roșia de Secaș și toți cari au voie de a cumpăra sunt invitați prin acest edict cu observarea aceea, că lucrurile susamintite vor fi vândute în senzul legii XLI din 1881 § 107 și 108 celor cari dau mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Prenziunea care e de încasat face 2900 Lei — bani capital, dobânzile cu 5% socotind după suma de 400 lei din 24 XII. 1923—20 IV 1925 și 10% după 2500 din 1 I, 1925 staverite de 1481 Lei — bani.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și aceștia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în senzul articolului XLI din 1908 § 20.

Dat în Dumbrăveni la 8 Ianuarie 1927.
(242) 1-1 NICOLAE BACIU, portărel.

Nr. 68.

execuțional 1927.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul executor judiciar aduc la cunoștința publică în senzul legii articolul LX din 1881, § 102 respective XLI din 1908 § 19, cumcă lucrurile următoare: cal și trăsură, care în urma deciziei Nr. 1507 — din anul 1926 al judecătoriei de ocol din Blaj s'au executat în 20 Oct. 1926 în favorul executorului firma „Aczel és Bádogos” repr. prin avocatul Dr. Lud. Enyedi împotriva executorului locuitor din comuna Roșia de Secaș pentru încassarea capitalului de 7893 Lei — b. și acces. prin execuție de acoperire și cari s'au prețuit în 15000 Lei — b., se vor vinde prin licitație publică.

Pentru efectuarea acestei licitațiuni, pe baza deciziei Nr. G. 3366—1926 al judecătoriei de ocol din Blaj se fixează termenul pe 4 Februarie anul 1927 la orele 3 p. m. în comuna Roșia de Secaș și toți cari au voie de a cumpăra sunt invitați prin acest edict cu observarea aceea, că lucrurile susamintite vor fi vândute în senzul legii XL din 1881 § 107 și 108 celor cari dau mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Prenziunea care e de încasat face 7893 Lei — bani capital, dobânzile cu 11% socotind din 16 Mai 1926 iar speșele până acum staverite de 1579 Lei — bani.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și aceștia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în senzul articolului XLI din 1908 § 29.

Dat în Dumbrăveni la 8 Ianuarie 1927

(241) 1-1 NICOLAE BACIU, portărel.

„UNIREA POPORULUI”

este cea mai bună și mai plăcută foaie pentru popor.

Prețul gazetei noastre în 1927.

Cetitorii gazetei noastre au aflat abunăseamă, că poșta se scumpește foarte simțitor. Se scumpesc și scrisorile, dar mai mult se scumpesc mărcile cari se lipesc pe gazete. Până acum trebuia să lipim pe fiecare număr câte 10 bani; pe viitor va trebui să lipim câte 25 bani, adică cu încă odată și jumătate mai mult decât până acum.

Pe lângă scumpirea poștei, față de anul trecut s'a scumpit foarte mult și hârtia. Fabricile de hârtie ne amenință chiar acum cu o nouă scumpire. Tot așa sau scumpit lucrătorii tipografii, tiparul, și împăturatul, expediția.

Față cu acestea stări de lucruri, suntem siliți să ridicăm și noi puțin prețul de abonament al gazetei, precum au făcut-o toate gazetele populare.

Noul preț de abonament:

Pe un an întreg	180 lei	Un sfert de an	45 lei
Pe o jumătate de an	90 lei	In străinătate, pe un an	300 lei

In America pe un an 3 dolari.

Față cu acestea prețuri, cari au putere din 1 Ianuarie 1927, ne-am gândit să facem cetitorilor noștri vechi și buni o mare înlesnire. Anume:

Cine trimite prețul de abonament pe un an întreg în cursul lunilor Ianuarie și Februarie, plătește

numai 160 lei

în loc de 180.

Această înlesnire o putem face însă numai acelor cari trimit abonamentul *pe înainte*, deodată, în cursul lunilor Ianuarie și Februarie. Cei cari au restanțe, cu suma de 160 lei trebuie să trimită și datorita de până aci.

Grăbiți deci cu trimiterea abonamentului, ca să cruțați câte 20 lei! Astfel gazeta nu se scumpește decât cu 10 lei!

Nr. 1032
execuțional 1926.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul executor judiciar aduc la cunoștința publică în sensul legii, articolul LX din 1881 § 102 respective XLI din 1908 § 19 cumcă lucrurile următoare: mână, cai și trăsură care în urma decizului Nr. 1228/2 — din anul 1926 al judecătorei de ocol din Blaj, s'au executat în 26 August 1926 în favorul executorului Virgil Moldovan, repr. prin avocatului Dr. Ludovic Enyedi, împotriva excavațiilor locuitorii din comuna Veza și Roșia de Secaș pentru încasarea capitalului de 3500 Lei și acces. prin execuție de acoperire și cari s'au prețuit în 39000 Lei, se vor vinde prin licitație publică.

Pentru efectuarea acestei licitațiuni, pe baza decizului Nr. 92610—1926 al judecătorei de ocol din Blaj se fixează termenul pe 29 Ianuarie anul 1927 la orele 11 a. m. în comuna Roșia de Secaș la 4 p. m. în com. Veza, și toți cari au voie de a cumpăra sunt invitați prin acest edict cu observarea aceea, că lucrurile sus amintite vor fi vândute în sensul legii XL din 1881 § 107 și 108 celor cari dau mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Pretenziunea care e de încasat face 5300 Lei capital, dobânzile cu 5% socotind din 1 X. 1924—20 V. 925 și 100% iar spesele până acum staverite de 1575 Lei 80 bani.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și aceștia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în sensul articolului XLI din 1908 § 20.

Dat în Dumbrăveni la 8 Ianuarie 1927.

(244) 1—1 NICOLAE BACIU, portărel.

SEMINTERIA Arpad Déri

Depozit de semințe, ofere semințele ei de proveniență germană: garantate de rasă pură și cu rod, fie semințe pentru moșii, pentru grădini de legume, fie semințe de flori.

Trimitem prețuri curente gratis și franco
ARPAD DERI, Cluj, Str. Regina Maria 10
[235] 4—16.

Carte nouă!

LA PIATRA LIBERTĂȚII

Cuvântarea rostită la serbările de 3/15
Mai 1926 pe Câmpia Libertății din Blaj

de

Alexandru Lupeanu-Melin,
profesor, directorul gazetei „Unirea Poporului“

Se arată într'ansa ieoane minunate din timpurile când a răsărit soarele Libertății pentru neamul iobagilor români din Țara Ardealului.

Abonații „Unirii Poporului“, dacă o cer la administrația gazetei, o primesc cu 5 lei, cu poștă cu tot. În librării se vinde cu 10 lei.

□ □ RECLAMA □ □

∴ este sufletul comerțului ∴

Preoții Invățători!

Comandați la LIBRARIA ANCA

CLUJ

„Cărarea fericirii“

carte de rugăciuni de preotul G. Mânzat; conține 368 pag. cu 26 capitole mari și diferite rugăciuni la orice ocaziune, fiind aprobată de I. P. S. dl Episcop de Gherla Dr. Iuliu Hossu sub Nr. 581-1935.

Legată în carton tare pentru școlari 85 Lei.

> > pânză fină cu cruce aurită 140 >

> > piele lux, pe hârtie velină 280 >

pentru dame 350 >

„Prediei la Morți“ 55 Lei

„Prediei p. postul Mare“

45.— Lei

Teatre populare 15—30 Lei.

școlare 15—30 Lei.

Monoloage și dialoage

10—15 Lei.

Album de Modele românești (250 motive) 85 Lei.

Porto recomandat costă 15—30 Lei.

Cel mai mare depozit de elopote dela 25—160 kg., Ornate bisericesti, Odăjdii, Prapori etc.

CEREȚI PREȚURENT DETAILAT.

(202) 18—20

Ocazie bună!

Se vinde din mână liberă în orașul Blaj
reședință de județ,

O casă cu prăvălie

Șase camere de locuit, bucătărie, spaie
celelalte, grădină. Apoi

O îngrășătoare sistematică

pentru 200 porci, magazie pentru 8 vagoane
cereale,

Grajduri pentru 21 vite

poduri, șură, ghețarie, casă pentru servitor

Moară și basculă

edificate din cărămidă și acoperite cu țigle
în stare nouă, edificate pe teritor de 2 pe
goane, aproape de gara Câmpul Libertății

Informațiuni la dl

NICOLAE MĂRZA

(238) 3—3 Blaj, jud. Târnava Mică.

CĂRȚI PENTRU POPOR.

Cartea este cel mai bun prieten al omului. — Ai carte, ai parte.
Omului cu învățătură li curge miere din gură.

La **Librăria Seminarului din Blaj** se află de vânzare următoarele cărți scrise anume pentru cetitorii din popor:

A. LUPEANU-MELIN: In pragul vremii	6 lei	IOAN POP-CÂMPEANU: Câmpia Transilvaniei	4 lei
„ „ Copii în război	2 „	„ „ Ciupercile	4 „
„ „ Sămânța viitorului	3 „	„ „ Bacteriile folositoare	4 „
„ „ Ce este de văzut în Blaj	4 „	„ „ Dușmanii omului	5 „
„ „ Blajul istoric	10 „	SEPTIMIU POPA: Crucea Domnului	2 „
„ „ La Piatra Libertății	10 „	TOMA COCIȘ: Povești și legende	2 „
IULIU MAIOR: Adevărata fericire	6 „	„ „ Bucuria copiilor	1 „
„ „ Darul lui Dumnezeu	6 „	„ „ Toderică dragul mamei	1 „
„ „ Fiți desăvârșiți	5 „	„ „ Feciorașul Moșului	2 „

Toate acestea cărți împreună costă numai **75** Lei. Cine trimite la adresa Librăriei, cu mandat postal, **95** lei, le primește acasă cu poștă plătită. Și va avea de citit, lucruri frumoase și folositoare, un an de zile.

Cărțile se capătă și una câte una. Atunci, la prețul cărți se mai pune 1 leu pentru plata poștei.

Nu uitați adresa: **LIBRĂRIA SEMINARULUI, BLAJ**, județul Târnava mică.